

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/717.**

Benyújtás dátuma: **2022-07-21 13:56**

Parlex azonosító: **2XA3PX0I0001**

Címzett: Kövér László, az Országgyűlés elnöke

Tárgy: Törvényjavaslat benyújtása

Benyújtó: Csárdi Antal (LMP), Bakos Bernadett (LMP), Kanász-Nagy Máté (LMP), Ungár Péter (LMP)

Törvényjavaslat címe: Egyes adótörvények módosításáról

Az Alaptörvény 6. cikk (1) bekezdése alapján „**Egyes adótörvények módosításáról**” címmel a mellékelt törvényjavaslatot kívánom benyújtani.

2022. évi törvény

Egyes adótörvények módosításáról

1. §

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. §

A társasági adó mértéke a pozitív adóalap 1 milliárd forintot meg nem haladó részének 9 százaléka, az 1 milliárd forintot meghaladó részének 25 százaléka. A társasági adó a pozitív adóalap (ideértve a csoportos társasági adóalany pozitív adóalapját is, de ide nem értve a csoporttagok egyedi adóalapját) és az adómérték sávonkénti szorzata.”

2. §

Ez a törvény a kihirdetést követő harmadik napon lép hatályba.

Általános indokolás

A nagy profitot elérő gazdag multinacionális és hazai cégek az egységesen 9%-os társasági adókulccsal aránytalanul kevéssel járulnak hozzá a közös kiadásokhoz. Különösen aránytalan ez a mérték, ha a bérből és fizetésből élők terheihez viszonyítunk, akiknek a teljes („szuperbruttó”) béréből még mindig 41% közvetlenül az államkasszába folyik.

Az egységesen 9%-os társasági adókulcs adóparadicsomi szint. A globális, lefelé tartó adóverseny eredménye. A globális adóversenyt a nagy multinacionális cégek működtetik, és lényege, hogy egyes országok mindig a másik alá ígérek, ezzel „csábítva” a nemzetközi tőkét a saját országba. A lefelé tartó adóversenynek természete szerint egyes országok nem lehetnek nyertesei, hiszen mindig lesz, aki alájuk ígér. A „versenynek” egy nyertese van, a multinacionális tőke, amelyik adóparadicsomokban halmozza fel rettentő mennyiségű profitját, míg az egyes országokban egyre nehezebb finanszírozni a közszolgáltatásokat. Az országok egymás elleni kijátszásából szerzett profit a multinacionális vállalatok „extraprofitja”. Adóparadicsomban pedig nem jó élni, ott csak a bankok és egy vékony uralkodó réteg gazdag, a nép szegény, nekik nem jut a mások kárán szerzett profitból.

A jelenlegi magyar kormány mégis azt hiszi, hogy nyertese lehet ennek a pilótajátéknak. Ezért fúrja a káros adóverseny korlátozásának leghatékonyabb eszközét, a nemzetközi megállapodást a minimálisan fizetendő társasági adószintről („globális minimumadó”). A nemzetközi együttműködés, összefogás helyett a „potyautas” stratégia, a mások kárából hasznot húzás nem csak hiábavaló, ahogy említettük, nem csak morálisan elítélendő, de gátolja a más globális problémák megoldásához szükséges globális együttműködés kialakulását is.

Az alacsony társasági adó nem csak a multinacionális cégek alacsony hozzájárulása miatt káros, hanem a hazai nagyvállalatok alacsony adózása miatt is. A legnagyobb magyar nagyvállalatok is, miközben közpénz-tízmilliárdokat kapnak állami támogatásként, EU-s támogatásként és más formákban, különösen a kormány baráti köréhez tartozók, társasági adót alig fizetnek. A MOL-nak az adózás és amortizáció előtti nyeresége (EBITDA) az elmúlt 10 évben mindig meghaladta az 500 milliárd forintot, 2021-ben 1071 milliárd forint volt. 2022-ben kivetettek rá ugyan jelentős különadókat, ám ez nem pótolja a 10 év hiányát.

A helyzetet súlyosbítja, hogy a nagyvállalatok jelentős része még az adóparadicsomi szintű 9%-ot sem fizeti be különféle kedvezmények miatt. Az egyik legnagyobb magyar cég, a Bonafarm 2021-ben például valójában 1% adót fizetett 10 milliárdos profitja után. A Mercedes Hungária kft. 6%-ot fizetett.

Az LMP a kormány neoliberalis, szélsőségesen tőkepárti adópolitikája helyett az embert és természetet teszi az első helyre. Éppen ezért adópolitikánk sarokköve, hogy a munka

terheit csökkenteni kell, a tőke és a környezethasználat terheit pedig növelni, így rendezni
át az adórendszert.

Ennek részeként újra két kulcsossá tennénk a társasági adót. Az alsó kulcs maradna 9%, 500 millió forint eredményig. A profit 500 millió forintot meghaladó része viszont már 25%-kal adózna. A 25% Európában átlagosnak mondható. Ezzel az adókulccsal nem csak a magas profitot elérő és azt repatriáló multik közteherviselését tesszük igazságosabbá, hanem a valós teljesítmény nélküli, ám igen profitábilis NER cégek is sokkal többel járulhatnának hozzá az oktatás, a egészségügy és a közlekedés fenntartásához, mint teszik azt most.